

Motion till riksdagen 2006/07:C290

av **Marietta de Pourbaix-Lundin (m)**

Stopplagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att upphäva lagen om allmännyttiga bostadsföretag samt de övergångsregler från den s.k. stopplagen som fortfarande tillämpas.

Lagen om allmännyttiga bostadsföretag

Lagen om allmännyttiga bostadsföretag infördes för att ersätta den så kallade stopplagen. I båda fallen har det varit den förra vänsterregeringens syfte att inskränka den kommunala självstyrelsen på bostadsområdet och begränsa inbörden av äganderätten.

Förutom de konstitutionella och principiella invändningar som kan resas mot lagen om allmännyttiga bostadsföretag kan det konstateras att den ger utrymme för ett stort mått av godtycke. Lagrådet framhöll således vid sin granskning av lagförslaget att det kriterium för vägran av tillstånd som anges i lagförslaget är otydligt och ger utrymme för högst subjektiva bedömningar. Som en följd härav blir länsstyrelsernas beslut svåra att förutse, vilket i sin tur kan försvåra det kommunala agerandet på bostadsområdet.

Enligt en rapport från Boverket, Utvärdering av lagen om allmännyttiga bostadsföretag, har ”länsstyrelserna från och med den 1 april 2002 till och med den 29 mars 2004 fattat 308 beslut avseende förvärv av bostadshus. Länsstyrelserna har sagt ja till försäljning i 279 beslut och nej i 29 beslut. Samtliga avslagsbeslut utom två har avsett Stockholms län.” Boverket fortsätter med frågeställningen: ”Man kan då fråga sig om rättstillämpningen varit olika i landet.” Jag anser att lagstiftningen ger utrymme för godtycklighet.

Tillämpningen av lagen om allmännyttiga bostadsföretag är inte konsekvent, vilket visar sig i enskilda fall. Exempelvis har Länsstyrelsen i Stockholms län i första instans och Boverket i andra instans avslagit en begäran från elva bostadsrättsföreningar i Östberga att omvandla kommunalt ägda

Fel! Okänt namn på

hyresrätter till bostadsrätter. Motivet för avslaget är att en omvandling leder till att det kommunala hyresrättsbeståndet blir för litet för att vara hyresnormerande. Detta fall skall jämföras med en samtidig omvandling i Mölndal där Boverket, i strid med hyresgäströrelsens vilja, fattade ett positivt beslut. I Mölndal har Boverket undersökt ett ganska stort område och där funnit att det finns tillräckligt många hyresrätter kvar för att tillämpningen av bruksvärdesystemet skall fungera. När länsstyrelsen sa nej till Östberga, så undersöktes bara själva Östberga. I en fungerande rättsstat är det oacceptabelt att lagutövning sker med sådant godtycke som lagen om allmännyttiga bostadsföretag ger utrymme för.

Jag anser att kommunernas bestämmande över sina egna bostadsföretag måste återupprättas. Det måste anses ligga inom det kommunala ansvaret att ta ställning till bland annat frågor om antalet bostäder som dessa företag skall förvalta och hur denna förvaltning skall utformas. Detta innebär också att det inte skall finnas några statliga restriktioner för de kommuner som önskar avyttra hela eller delar av sitt bostadsbestånd.

Vad jag anfört innebär att lagen om allmännyttiga bostadsföretag snarast bör upphävas. Likaså bör de övergångsregler som fortfarande tillämpas enligt den så kallade stopplagen avvecklas.

Stockholm den 27 oktober 2006

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)